

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január hó 16. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. év november hó 15. napján kihirdetett KB.I.38/2011/4. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A katonai bűncselekményt folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 348. § (1) bekezdés) **minősíti**.

Az eljárás megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült összesen 231.248,- (kettőszázharmincegyezer-kettőszáznegyvennyolc) forint bűnügyi költségből 115.624,- (egyszáztizenötezer-hatszázhuszonnégy) forint megfizetésére, míg a további 115.624,- (egyszáztizenötezer-hatszázhuszonnégy) forintot az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. november 15. napján kihirdetett KB.I.38/2011/4. számú ítéletével a vádlottat a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége, illetve a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétsége miatt - a büntetőeljárás megszüntetése mellett - megrovásban részesítette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosabb intézkedés alkalmazása érdekében. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy a vádlottal szemben alkalmazott megrovás nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a vádlott szolgálati csoportvezetőként került szolgálatba vezénylésre a vádbeli napon, továbbá azt, hogy a vádlott terhére rótt testi épség elleni bűncselekménye - a sértett bántalmazása - több mozzanatú cselekmény volt. Mivel a legenyhébb intézkedés sem az általános, sem a speciális visszatartó erőt nem fejtí ki, a vádlottal szemben próbára bocsátás intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott az első fokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.42/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a tényállást is helyesen állapította meg. Tévedett azonban, amikor a vádlott szolgálati bűncselekményét nem minősítette folytatólagosan elkövetettnek, figyelemmel arra, hogy vezényelt őrszolgálatra alatt két különböző időpontban hagyta el engedély nélkül a rendeltetési helyét. Álláspontja szerint a megrovás intézkedés anyagi jogszabályt sértően enyhe, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben súlyosításul próbára bocsátást szabjon ki.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelen lévő képviselője kiegészítéssel tartotta fenn a másodfokú átiratában foglaltakat. Indítványozta a személyi rész tekintetében a tényállás kiegészítését, továbbá a bűnösségi körülmények kiegészítését azzal, hogy enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a vádlott beszámítási képességében enyhe fokban korlátozva volt. Továbbra is fenntartotta a katonai bűncselekmény eltérő minősítésére, valamint súlyosításként próbára bocsátás alkalmazására irányuló indítványát.

A vádlott védője perbeszédében az ügyészi indítvány elutasítását, az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az ítéletben megállapított tényállást és jogi minősítést nem vitatta, álláspontja szerint a megrovás intézkedés alkalmazása megfelel a büntetéskiszabási elveknek. Kiemelte, hogy védenca kiváló parancsnoki jellemzéssel rendelkezik, ezért nem szükséges vele szemben súlyosabb büntetés kiszabása.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság előbb tárgyalás mellőzésével hozott végzést a vádlottal szemben, aki törvényes határidőben tárgyalás tartását kérte. Ezt követően az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor tárgyalás mellőzésével hozott végzését hatályon kívül helyezte és az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bírósági eljárást. Ennek során a releváns bizonyítékokat számba vette, melynek keretében a vádlottat kihallgatta és az általa tett beismerő vallomást összevetette az egyéb általa megvizsgált bizonyítékokkal. A másodfokú bíróság azonban észlelte, hogy a bűnügyi iratok között található egy pszichológusi szakvélemény célzott pszichológusi vizsgálatról, mely szerint a vádlott cselekményének elkövetésekor ideiglenes beszűkült tudatállapotban volt. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság további bizonyítás felvételét látta szükségesnek és igü. elmeszakértőt rendelt ki.

Az igü. elmeorvos szakértők a vádlott személyes vizsgálata után előterjesztették véleményüket, mely szerint a vádlott a cselekménye elkövetésekor elmebetegségben, amely képtelenné tette cselekménye következményei felismerésében, nem szenvedett, azonban nála fokozottan kialakuló beszűkült

tudatállapot következett be, amely enyhe fokú korlátozó tényezőt jelentett. A pszichológus szakértő véleményének lényege szerint a vádlottnál a párkapcsolati szféra zavara neurotikus tüneteket és viselkedési anomáliát okozhatott, a prognózis azonban kedvező érési folyamat megindulását jelzi.

A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban a másodfokú tárgyaláson előadta, hogy időközben házasságot kötött, elvégezte a Közzolgálati Egyetemet és két gyermek eltartásáról kell gondoskodnia.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az által felvett bizonyítási eljárás eredményére figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján azzal egészíti ki az ítélet tényállását, hogy: „A vádlott az ügy sértettjével házasságot kötött, két gyermek eltartásáról gondoskodnak és időközben befejezte a Közzolgálati Egyetemet. A vádlott a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban korlátozva volt cselekményei következményei felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapjául.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a testi épség elleni cselekményét a Btk.170.§ (1) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségének. A vádlott bántalmazása 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott a sértettnek, aki joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság részben tévedett a vádlott katonai bűncselekménye minősítésekor. Az irányadó tényállás szerint a vádlott ugyanazon szolgálatában kétszer is elhagyta engedély nélkül rendeltetési helyét, ezért cselekménye folytatólagosként minősül. A másodfokú bíróság ezért az első fokú ítéletet megváltoztatta és a vádlott katonai bűncselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette. Az elsőfokú bíróság tévedett továbbá, amikor a büntetőeljárás megszüntetéséről határozott a vádlott bűnösségének megállapítása mellett. A Be.330.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint a bűnösséget megállapító ítéletben a bíróság a vádlottat megrovásban részesíti. Ilyen esetben nincs helye az eljárás megszüntetésének, melyről a Be.332.§-a rendelkezik. Az eljárás megszüntetésére és a vádlott megrovásban részesítésére a tárgyalás előkészítése szakaszában van lehetőség a Be.267.§ (1) bekezdés h/ pontja alapján, azonban az elsőfokú bíróság nem az eljárás ezen szakaszában, hanem a tárgyalás mellőzését követően, tárgyaláson hozott határozatot a vádlottal szemben.

A jogkövetkezmény súlyosítására vonatkozó ügyészi indítványt a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

További enyhítő körülményként kell figyelembe venni az időmúlást, hogy a vádlott enyhe fokban korlátozva volt beszámítási képességében. Az első büntényes és kiváló szolgálati jellemzéssel rendelkező vádlottal szemben nem indokolt súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazása, cselekménye az elbírálás időpontjában oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen, a megrovás alkalmas a büntetési célok elérésére. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság egyebekben az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a Be.338.§ (4) bekezdése alapján annak fele része megfizetése alól a vádlottat mentesítette, megállapítva, hogy azt az állam viseli, míg a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a fennmaradó bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. a Be.372.§ (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. év január hó 16. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. ddtbk. sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezds. sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezds. sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. január 16.

. Ruzsás Róbert hb. ddtbk. sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Tóth Mihályné
tisztviselő